

Taos rige og rigdom

Her forfattes strøtanker og mere sammenhængende tekst om livets og dødens forhold og så meget andet - til gavn og glæde og passende provokation for dit træge sind.

Slottet ligger højt, udsigten er god. Her er megen skønhed, både inde og ude. Overblikkets formidable skønhed, og finurlige detaljer af tilsvarende skønhed - til glæde og gavn for dit træge sind, som visdommen løfter ud af den emotionelle sump og megen anden elendighed, der kan efterlades på historiens store mødding.

Slottets lysende tårne og tinder forbinder himmel og jord. Evigheden og det timelige forenes i det blændende nu, hverdagens daglige, upågtede mirakel,

- hvor fortid og fremtid ikke eksisterer,
- hvor jeg'et er trådt tilbage eller helt har glemt sig selv,
- hvor projektionerne for længst er ophørt med at drive gæk med alt og alle,
- hvor nu'et er frit,

fordi behovet for bekymring og kontrol eller ondskab er glemt eller helt blevet væk.

Det er her, vi kan lære af de små og dyrene omkring os. De har ikke et jeg, som tynger, som er tynget af en masse gammel, uforløst emotion. Deres bevidsthed hviler stadig i høj grad i evighedens tidløse tilstand - i det frie nu.

Forbløffende er det, at leg og glæde i dybere forstand kan genfindes i både sind og krop efter mange års smertefuld ørkenvandring. En ørken uden Taos livgivende vand. En ørken hvor lyset er koldt, hvor kulden bider, hvor isdronningen og hendes mage hersker med megen smålig nidkærhed og ondskab.

Forbløffende er det, at isen er smeltet og kulden væk. Frøken Tø har gjort sin tålmodige indsats. Lyset er blevet varmt og ørkenen frugtbar. Isdronningen og hendes mage, Kong Frost, er borte forever.

Taos rige og rigdom tar' over - naturligvis - måtte det gå den vej med hjælp fra Buddha og Jesus og andre gode folk, som kender ørkenen og vejen til det evige liv, til det evige nu, i den voksne bevidsthed. Retur til barndommens efterladte rigdom i det voksne, erfarne sind.

"Renhjertet som duen og kløgtig som slangen". Begge dele skal til.

Finurligt er det og pokkers besværligt at nå dertil. En lettelse er det, når det lykkes. Sind og krop forynges, når fortidens åg kastes bort og kulden bliver til varme, en rolig varme efter optøningssmerternes svære tid.